

УДК [81'373.611+81'373.421]:811.161.2:34
DOI <https://doi.org/10.32999/ksu2663-3426/2020-1-41>

СЛОВОТВІРНИЙ АСПЕКТ СПІЛЬНОКОРЕНЕВОЇ СИНОНІМІЇ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО ЮРИДИЧНОГО ТЕКСТУ

Царьова Ірина Валеріївна,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
tsarevasgd@ukr.net
orcid.org/0000-0002-1939-7912

Мета статті полягає в дослідженні словотвірного аспекту спільнокореневої синонімії сучасного українського юридичного тексту й обґрунтуванні конкретизації абстрактної семантики суфікса стосовно окремих груп похідних слів. Динаміку словотвору сучасного українського юридичного тексту відображає модель сучасного українського лексику як сукупності гнізд: кореневих, коренево-словотвірних та словотвірних.

Методи. У статті застосовано метод синхронного аналізу, основа якого – спостереження, виділення мовних одиниць і поєднання їх у сукупності. Методика розроблялася на основі комплексного застосування таких методів і прийомів: описовий метод, методи компонентного, контекстуального, трансформаційного аналізів, аналіз словникових дефініцій.

Результати. Обґрунтовано можливість синонімізації похідних слів, що зумовлена словотвірними особливостями: типом словотвірного значення, продуктивністю/непродуктивністю моделі, функціональним навантаженням суфікса. Наголошено, що в сучасній лінгвістиці питання про синоніми словотвірного рівня дискусійне. Вичленування і збереження значення сприяє обмеженню групи похідних прикметників певними граматичними рамками. Необхідною умовою синонімії спільнокореневих слів на рівні словотвірної системності є також тотожність типу словотвірного значення. Ця можливість реалізується тільки при тотожності значень твірних у словотвірних транспозитів і модифікатів, що знаходяться в синонімічних зв'язках. Наголошено, що міжкатегоріальне функціонування семантики суфікса забезпечує формування, перш за все, категоріальної, лексико-граматичної характеристики похідного слова. Згідно із сучасною мовною нормою, морфемі -уч- і -ач- стали позиційними варіантами: вибір суфікса в мотивувальних дієприкметниках чітко зумовлений дієвідміною. Тому й модель дериваційної варіантності ад'єктивів морфологосинтаксичного способу творення на -уч-ий, -ач-ий на початку ХХ ст. стала занепадати.

Висновки. Синонімія похідних слів є результатом тих дериваційних процесів, які здійснювалися на стадії семантичного варіювання твірних слів і семантико-морфологічного варіювання в межах лексико-дериваційного слова. Словотвірна синонімія прикметників сучасного українського юридичного тексту укладувала не тільки основні принципи й моделі, сформовані протягом XI – XVIII ст., а й багато конкретних прикметникових дериваційних синонімічних і варіантних пар (рядів). Поява спільнокореневих синонімів зумовлюється однотипністю і недостатньою диференційованістю словотвірної бази в різних словотвірних типів, так само, як протилежна тенденція до спеціалізації словотвірних типів і засобів, призводить до нестійкості явища синонімії однокореневих слів.

Ключові слова: абстрактна семантика, деривація, динаміка, лексико-дериваційна структура, юридична мова.

WORD FORMATION ASPECT OF THE ROOT SYNONYMY PRESENT DAY UKRAINIAN LAW TEXT

Tsarova Iryna Valeriivna,
Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor of Social and Humanities Sciences Department
Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs
tsarevasgd@ukr.net
orcid.org/0000-0002-1939-7912

Purpose. The purpose of the article is to investigate the word-forming aspect of the common root synonymy of the modern Ukrainian legal text and to substantiate the specification of the abstract semantics of the suffix in relation to particular groups of derivative words. The dynamics of word formation of the modern Ukrainian legal text is reflected by the model of the modern Ukrainian vocabulary as a set of nests: root, root-word and word-forming.

Methods. The article uses the method of synchronous analysis, the basis of which is observation, allocation of linguistic units and their combination.

Results. The possibility of synonymization of word derivatives is substantiated, which is caused by word-forming peculiarities: type of word-forming meaning, performance / unproductive of model, functional load of suffix. It is emphasized that in modern linguistics the question of synonyms of the word-forming level is debatable. The isolation and preservation of meaning helps to limit the group of derivative adjectives to certain grammatical frames. A necessary condition for synonymy of common root words at the level of word-forming system is also the identity of the word-forming meaning. This possibility is realized only if the values of the synonymic relations formed in word-forming transpositions and modifications are identical. It is emphasized that the inter-categorical functioning of the semantics of the suffix provides for the formation of the primarily categorical, lexical and grammatical characteristics of the derived word. Therefore, the model of derivative variance of the adjectives of the morphologosyntactic method of creation at the – superstudies, at the beginning of XX century began to decline.

Conclusions. Synonymy of derivative words is the result of those derivative processes that were carried out at the stage of semantic variation of generic words and semantic-morphological variation within the vocabulary-derivative word. The emergence of common root synonyms is caused by the homogeneity and insufficient differentiation of the word-forming base in different word-forming types, as well as the opposite tendency for specialization of word-forming types and means, which leads to instability of the phenomenon of synonymy of single-root words.

Key words: abstract semantics, derivation, dynamics, lexical-derivative structure, legal language.

Вступ

Сучасний етап формування процесуальних уявлень про юридичну мову пов'язується з визнанням різних форм динаміки юридичної мови в його історії і живому функціонуванні. Дисертації в українському мовознавстві присвячені як діахронічному, так і синхронічному аналізу юридичної лексики та термінології: *історичні та історіографічні аспекти* – Б.Р. Стецюк «Юридична лексика кримінально-процесуального права Гетьманщини» (1999), М.Б. Вербенець «Юридична термінологія української мови: історія становлення та функціонування» (2004), Н.С. Трач «Українська правнича термінологія у XX ст.» (2009), М.М. Паночко «Розвиток української юридичної термінології в Західній Україні (1772–1919)» (2013); *галузеві аспекти права* – Т.В. Лепеха «Лексико-семантичні та словотвірні-структурні особливості судово-медичної термінології» (2000), О.В. Шпильківська «Українська термінологія фінансового права: семантичний, дериваційний та функціональний аспекти» (2010), Л.Є. Гапонова «Формування української криміналістичної термінології» (2012), П.Є. Луньо «Термінологія конституційного права України: історія становлення та системна організація» (2014).

Лексичний склад юридичної мови протягом століть поповнюється здебільшого в результаті словотворення. В останні десятиліття дериваційний план опису юридичної мови набуває визнання. Співвідношення динаміки з синхронією пов'язане з процесами деривації – утворенням одних одиниць з іншими на одному часовому зрізі. Динамічний характер юридичного тексту ще недавно вважався завданням далекого майбутнього, оскільки саме розуміння юридичної лексики як системи викликає в багатьох сумніви. І традиційне розуміння динамізму юридичної лек-

сики, як правило, обмежувалося явищами новацій на тимчасовій вісі мовного розвитку (в діахронії), співіснування архаїзмів і неологізмів, варіювання мовних норм.

1. Синонімія спільнокореневих слів на рівні словотвірної системності

Уперше в українському мовознавстві теорію синонімів словотвірного рівня обґрунтував І.І. Ковалик: «Суфікси, взяті самі по собі, без уваги на початкові основи, з якими вони з'єднуються, в багатьох випадках ще не є ані синонімічними, ані, тим більше, омонімічними. Ці суфікси набувають ознак синонімії щойно в сполученні з початковими основами чи коренями» (Ковалик, 1957: 57). Спільнокореневі синоніми належать до одного словотвірного гнізда і пов'язані безпосередніми або опосередкованими словотвірними зв'язками: вони можуть бути членами словотвірної пари, словотвірного ланцюга, словотвірної парадигми, можуть бути похідними від членів однієї і різних словотвірних парадигм. Усі спільнокореневі синоніми належать до однієї словотвірної категорії або групи словотвірних типів, об'єднаних загальним дериваційним значенням і однотипною словотвірною базою, як зазначає Ю.С. Азарх (Азарх, 1987: 65–66).

По-перше, в поняття «словотвірна (дериваційна) синонімія» вчені вкладають неоднаковий зміст, а по-друге, те саме мовне явище називають по-різному: «словотвірні (дериваційні) синоніми», «словотвірні синоніми», «морфологічні синоніми», «дериваційно-морфологічні варіанти», «словотвірні (дериваційні) варіанти», «дублети», «паралельні похідні (утворення)», «спільнокореневі синоніми». Можливість синонімізації похідних слів зумовлена словотвірними особливостями: типом словотвірного значення, продуктивністю/непродуктивністю моделі, функціональним навантаженням

суфікса. Кількість спільнокореневих синонімів залежить від кількості функціональних у мовній системі словотвірних типів однієї словотвірної категорії. Поява спільнокореневих синонімів зумовлюється однотипністю і недостатньою диференційованістю словотвірної бази в різних словотвірних типів, так само як протилежна тенденція до спеціалізації словотвірних типів і засобів призводить до нестійкості явища синонімії однокореневих слів.

Однак однотипність загального словотвірного значення недостатня для встановлення синонімічних зв'язків між спільнокореневими словами однієї частини мови. Для спільнокореневої синонімії обов'язкова безпосередня або опосередкована мотивація одним і тим самим лексико-семантичним варіантом (далі – ЛСВ) твірного слова при його багатозначності. Необхідною умовою синонімії спільнокореневих слів на рівні словотвірної системності є також тотожність типу словотвірного значення. Ця змога реалізується тільки при тотожності значень твірних у словотвірних транспозитів і модифікативів, що входять в синонімічних зв'язках.

Питання про те, чи пов'язана синонімія спільнокореневих слів із синонімією словотвірних засобів, у лінгвістичній літературі вирішується по-різному. Ми вважаємо, що навряд чи правомірно говорити про синонімію суфіксів, бо вони мають зв'язане значення. Це значення не виводиться із внутрішнього або зовнішнього контексту суфіксальних дериватів. Суфікс має абстрактне значення, що визначає можливість розвитку багатозначності в похідних словах. Дослідження показують, що під час встановлення синонімічних зв'язків у спільнокореневих словах відмінності в функціональному навантаженні суфікса не відіграють суттєвої ролі. У подібних синоніміях «практично можливий будь-який суфікс, регулярний у синхронії слів однієї словотвірної категорії» (Азарх, 1987: 72).

Міжкатегоріальне функціонування семантики суфікса забезпечує формування, перш за все, категоріальної, лексико-граматичної характеристики похідного слова. Вибірковість потенціалу мотивувальних одиниць у словотвірному типі зумовлюється тим набором часткових словотвірних значень, які виражаються словотвірною структурою похідних слів і представлені в різних кількісних співвідношеннях. Значення похідних прикметників, таких як *властивий, характерний, притаманний, питомий* є, на наш погляд,

ідіоматичними нарощеннями в рамках похідного слова, а не власне значеннями форманта. Синоніми в загальноновживаній лексиці, як відомо, можуть мати емоційно-експресивне забарвлення та стилістичні відмінності, що не властиве синонімам сфери функціонування галузевої термінології, а отже, і кримінального процесуального права.

Порівнюємо, наприклад, *адвокат* = *захисник* (кримінальне процесуальне право) й *оборонець*, уроч. *поборник* (загальнономовні синоніми); *місце досудового ув'язнення* = *місце тримання затриманих, ізолятор тимчасового затримання* (кримінальне процесуальне право) та *арештантська*, розм. *холодна, буцегарня, каталажка, кутузка*; дорев. *каземат* (загальнономовні синоніми) (Руколянська, 2013).

Уживаючи в подальшому поняття «функціональна семантика суфікса» (термін введений М.М. Янценецькою), ми маємо на увазі, що в рамках внутрішнього контексту (поєднання словотворчого форманта з певним типом мотивувальних основ) відбувається функціональна конкретизація абстрактного значення власне суфіксальної морфеми. Але це конкретизоване значення співвідноситься з похідним словом загалом, а не тільки зі словотворчим формантом.

Словотвірна системність полягає в сукупності словотворчих одиниць в їхніх взаємозв'язках. Особливу увагу науковці-термінологи зосередили на передачі однаковими словотворчими засобами мови певних поняттєвих категорій: процесів, завершеної чи незавершеної дії, виконавців дії, явищ, результатів дії тощо. Не менша увага прикута й до словотворчого потенціалу терміна як його здатності бути основою для нових термінів, наприклад: *суд – суддя, судєбник, суддівство, судовий, судочинство, судоустрій, підсудний, засуджений, судовоговірня, правосуддя* та ін.

Якісні прикметники, що формують центральну зону атрибутивного поля як найбільш спеціалізовані, категоріально закріплені в атрибутивній функції мовні засоби, становлять єдність денотативного і кваліфікативного значень. Оцінна семантика реалізується на мовному ґрунті в певному контексті за участю таких компонентів, як суб'єкт (з погляду якого дається оцінка), об'єкт (оцінюваний референт), підстава оцінки (критерій, що відображає уявлення суб'єкта про об'єкт) (Ивин, 1970: 32).

Якісні прикметники, функціонуючи в мовленні як означальні компоненти, виявляють

одночасно відповідне оцінне значення, тобто ними визначається суб'єктивне або об'єктивне ставлення мовця до висловлюваного. Загальна оцінність якісних прикметників має властивість конкретизуватись у мовленні: вона служить основою для вираження суб'єктивних експресивно-емоційних значень, пов'язаних із такою функціонально-семантичною категорією, як квантитативність (інтенсивність). Словотвірною базою для творення прикметників зі здрібніло-пестливим (демінітивним) і згрубіло-зневажливим (аугментативним) суб'єктивно-кваліфікативними значеннями служать твірні прикметникові основи, з якими сполучаються семантично-спеціалізовані дериваційні суфікси.

Відад'єктивні прикметники не належать до сфери транспозиційного словотворення, яке передбачає рекатегоризацію відповідних лексико-граматичних класів слів. Вони представляють якісно відмінний тип семантико-дериваційних відношень певної ономасіологічної структури похідного слова. У морфемній будові відад'єктивних прикметників дериваційний суфікс і корінь виступають семантичними корелятами компонентів ономасіологічної структури: ознаки і базису.

На відміну від транспозиційного словотворення, наприклад, «іменник → прикметник», «іменник → дієслово» і т. д., у межах якого суфіксальній морфемі відводиться роль ономасіологічного базису, а кореневій морфемі – ономасіологічної ознаки, у сфері «внутрішнього», «несинтаксичного» модифікаційного словотворення ролі таких семантичних корелятів змінюються.

Суфіксальна морфема у складі таких відад'єктивних дериватів спеціалізована для імпліцитного представлення предикатного значення інтенсивності вияву ознаки (дуже, трохи), тобто співвідноситься із значенням такого компонента поняттєвої структури, як ономасіологічна ознака, виступаючи детермінуючим компонентом щодо ономасіологічного базису, втілюваного в кореневій морфемі деривата, наприклад: *високий* – *високуватий* – *височенький* – *височенний*. У таких похідних лексемах семантично спеціалізовані дериваційні суфікси модифікують вихідне прикметникове значення, представлене відповідними основами, в напрямі посилення (суф. *-енн-*, *-ущ-/-ющ-*), послаблення (суф. *-ав-/-яв-*, *-аст-/-яст-*, *-уват-/-юват-*) міри вияву ознаки або вказують на супровідні щодо зазначених суб'єктивно-кваліфікативні значення (суф. *-еньк-*).

В іменникових прикметників семантика суфікса пов'язана з категоріями якісної або відносної ознаки: **-н(ий)**, **-ов(ий)** з однаковим лексичним значенням: *контрактний* – *контрактовий*, *наглядний* – *наглядовий*. Суфікси відносних прикметників, утворених від іменників, мають загальне значення відношення до особи, предмета, явища, дії, місця, часу: *спадкоємний* – *спадковий*. Семантична конкретизація словотвірного типу може бути на лінії вказівки на вид зв'язків, що утворюють ознаку.

2. Структурні типи юридичних синонімів

Структурні типи юридичних синонімів загалом збігаються з типами, виділеними в літературній мові, що вкотре засвідчує її системність і структурованість функціонального потенціалу. Традиційно розрізняють:

1) синоніми, що належать до однієї частини мови:

іменникові (*санкція* – *дозвіл*; *вирок* – *висновок*, *ухвала*; *анулювання* – *скасування*), прикметникові (*адвокатський* – *захисний*, *обвинувальний* – *виправдувальний*), дієслівні (*анулювати* – *скасувати*, *апелювати* – *оскаржувати*, *анульований* *скасований*), прислівникові (*одноособово* – *особисто* (*розглянути справу*));

2) синоніми, що мають у своєму значенні загальну родову і видову ознаки: фонетичні, що різняться звуковим складом: *виправдувальний* – *виправдний* (*вирок суду*), *невинність* – *невинуватість* (*особи*); морфологічні (граматичні, словотвірні), які стосуються не лише фонематичної, а й частково морфемної структури: а) суфіксального типу: *бездіяння* – *бездіяльність*; б) префіксального типу: *незаконно* – *протизаконно*, *обвинувачення* – *звинувачення*; синтаксичні: *прокурорський нагляд* – *нагляд прокурора*, *робити обшук* – *обшукувати*, *апелювати* – *подавати апеляцію*;

3) синоніми, що відрізняються за денотативними ознаками (відтінками значення) або стилістичним компонентом значення (*винність* – *винуватість*, *явка в суд* – *явка до суду*, *нарадча кімната* – *кімната для нарад*, *подача касаційної скарги* – *подання касаційної скарги*).

Варто зазначити, що розгляд питання синонімії в юридичних текстах необхідно пов'язувати з визначенням характеру комунікативно типізованих текстів, текстових функцій і системності синонімів відповідно до екстралінгвально заданих параметрів стилю.

Системне розуміння синонімії при такому підході включає аналіз різних типів синонімів (з урахуванням їхньої лексикографічної кореляції), але в підпорядкуванні характеристик синонімів їх відповідності екстралінгвальному завданню. Системність стильової синонімії в такому разі не збігатиметься з системністю загальномовної синонімії. Корелятивність функціонування – підстава для творення системи функціонально-стильової синоніміки, водночас вона є критерієм для виявлення системно-структурних зв'язків синонімів у мові.

Лексичні синоніми відрізняються смисловими відтінками значення, а словотвірні синоніми – це спільнокореневі слова з тотожним або близьким словотвірним і лексичним значенням, а саме: деривати, утворені за допомогою однофункційних словотворчих засобів від спільної мотиваційної бази або від різноструктурних спільнокоренових мотиваційних баз. Якщо розглядати синонімію криміналістики на рівні варіантності, то можна виділити терміни-варіанти, що різняться афіксами, хоч позначають одне або тотожні поняття: *огляд – оглядання, розтин трупа – розтинання трупа* тощо. Синонімія термінів криміналістики простежується також на рівні однієї словотвірної моделі: *задушення – задушування, утоплення – утоплювання, підвішення – підвішування*. Ці варіанти синонімів вживаються на розрізнення тривалості процесу.

Багато об'єктів та класів об'єктів є носіями однакових ознак. Варто розглянути сполучувальні можливості прикметників у плані утворення словосполучень з іменниками. Під поняттям «сполучувальний (синтагматичний) потенціал ад'єктива» М. Сандакова розуміє різні явища. По-перше, передбачається чисто кількісний параметр (змога поєднуватися з більшою або меншою кількістю іменників), а по-друге, синтагматичний потенціал означає можливість/неможливість означувати імена кількох таксономічних класів (Сандакова, 2004: 25). Ад'єктив має здатність передбачати потенційне коло імен, що здатні з ним сполучатися. У семантиці атрибута міститься натяк на тип носія (Сандакова, 2010: 202).

Характерною ознакою присвійних прикметників є специфічні суфікси *-ин(-ін)-, -ів(-ів)* – (останні характеризуються морфологічними варіантами для непрямих відмінків: *-ов, -ев, -єв*).

У суфікса *-ів* конкретизація подібності відбувається в двох напрямках: «що належить

кому-небудь» (належність) та «властивий будь-кому» (властивість). Семантична диференціація реалізується з двома функціональними значеннями суфікса *-ів (-ів)*, про що свідчить наявність особливих твірних одиниць для кожного словотвірного підтипу. Присвійні прикметники утворюються головним чином від іменника зі значенням «особи» (*адвокатів/адвокатова, нотаріусів/нотаріусова, суддів/суддева, усиновлювачів/усиновлювачева*). Більшість похідних зв'язків із суфіксом *-ов-*, мотивованих іменниками, позначають ознаки, виражені через відношення до чого-небудь. Таке абстрактне суфіксальне значення функціонально пов'язане з різною семантикою іменників: *тактовний* (прикметник від іменника *такт*, який означає почуття міри, що створює вміння поводити себе, як годиться вихованій людині), *особовий* (прикметник від іменника *особа*, вживається для передачі окремого, але певною мірою стереотипного, неіндивідуалізованого).

Складнішим виявляється співвідношення словотвірної семантики і лексико-словотвірних груп відносних прикметників, що вказують на відношення предмета до дії, твориться за допомогою суфікса *-льн-*, який додається до основи неозначеної форми дієслова (частина дієслова без *-ти*): *відповідальний* (відповідати), *виправдувальний* (виправдувати). Абстрактна семантика суфікса стосовно до окремих груп похідних слів може конкретизуватися.

Іменник та прикметник мають незаперечну семантичну близькість (Олексенко, 2002), адже, з одного боку, предмет, позначений іменником, інтегрує в собі певну сукупність ознак, а з іншого – ознака, репрезентована прикметником, представлена не абстрактно, не сама по собі, а як ознака, що міститься в тому чи тому предметі. Цю значеннєву спорідненість виявлено ще й у тому, що ад'єктиви часто субстантивуються, а іменники використовуються для характеристики предмета.

Деривати, які з'явилися здебільшого внаслідок суфіксації, виражають п'ять словотвірних значень: «*опредметнена дія*», «*результат, наслідок дії*», «*стан організму людини, спричинений тимчасовими фізіологічними процесами*», «*орган дихання*», «*носій (виконавець) процесуальної дії*». Виразниками першого значення є здебільшого транспозиційні і почасти – транспозиційно-мутаційні словотвірні засоби. Друге словотвірне значення реалізують транспозиційно-мутаційні та мутаційні словотвірні форманти, і четверте

та п'яте словотвірні значення реалізують лише мутаційні суфікси.

Висновки

По-перше, синонімія похідних слів є результатом тих дериваційних процесів, які здійснювалися на стадії семантичного варіювання твірних слів і семантико-морфологічного варіювання в межах лексико-дериваційного слова.

По-друге, синонімія є результатом тих процесів, які відбуваються всередині парадигматичного ряду слів. Нова деривація в такому разі набуває ціннісного значення. Семантичні відмінності прикметників пов'язані зі значенням мотивувальних одиниць, які називають предмети і особи, дії або властивості; вони не залежать від семантичних особливостей суфікса, який у всіх випадках має саме загальне значення відносної ознаки («має відношення»). Диференціація прикметників за вказаним принципом може бути продовжена аж до виділення одиничних сем, але при цьому виявляються врахованими лексичні мотивувальні зв'язки, які не узгоджуються безпосередньо з функціональною семантикою суфікса.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Азарх Ю.С. Словообразование и формообразование существительных в истории русского языка. Москва, 1984. 246 с.
2. Грещук В.В. Український відприкметниковий словотвір. Івано-Франківськ : Плай, 1995. 208 с.
3. Ивин А.А. Основания логики оценок. Москва : Изд-во Московского ун-та, 1970. 230 с.
4. Ковалик І.І. Синонімія і омонімія в межах словотворення. *Доповіді та повідомлення ЛДУ*. 1957. Вип. 7. Ч. I. С. 57–59.
5. Олексенко В.П. Словотвірні категорії іменника : автореф. дис. докт. філол. наук : 10.02.01 «Українська мова». НАН України, Ін-т укр. мови. Київ, 2002. 36 с.
6. Руколянська Н.В. Лексика текстів кримінально-процесуального права в українській мові : дис. ... канд. філол.

наук : 10.02.01. Дніпропетр. нац. ун-т ім. Олеся Гончара. Дніпро, 2013. 203 с.

7. Сандакова М.В. Принципы создания системы сохранения потенции мышления во французском языке (в публицистических текстах). *Культура народов Причерноморья*. 2004. № 54. С. 107–110.
8. Сандакова М.В. Прилагательное в атрибутивном словосочетании. *Ярославский педагогический вестник*. 2010. № 4. Т. 1. С. 202–207.

REFERENCES:

1. Azarh, Yu.S. (1984). Slovoobrazovanie i formoobrazovanie suschestvitelnykh v istorii russkogo yazyika [Word formation and noun formation in the history of the Russian language.]. M., 246 s.
2. Greshchuk, V.V. (1995) Ukrainyskyi vidprikmetnykovyi slovotvir [Ukrainian type of proximity talks]. Ivano-Frankivsk : Plai, 208 p.
3. Ivin, A.A. (1970). Osnovaniya logiki otsenok [The basis of the logic of estimates]. M. : Izd-vo Moskovskogo un-ta, 230 s.
4. Kovalyk, I.I. (1957). Synonimiia i omonimiia v mezhakh slovotvorennia. *Dopovidi ta povidomlennia [Synonymy and homonymy within word formation. Reports and messages] LDU*. Vyp. 7. Ch. I. S. 57–59.
5. Oleksenko, V.P. (2002). Slovotvirni katehorii imennyka [Noun word-forming categories] : avtoref. dys. ... dokt. filol. nauk : 10.02.01 "Ukrainska mova". NAN Ukrainy, In-t ukr. movy. Kyiv, 36 s.
6. Rukolianska, N.V. (2013). Leksyka tekstiv kryminalno-protsesualnogo prava v ukrainskii movi [Vocabulary of Criminal Procedure Law in Ukrainian] : dys. ... kand. filol. nauk : 10.02.01. Dnipropetr. nats. un-t im. Olesia Honchara. Dnipro, 203 s.
7. Sandakova? M.V. (2004). Printsipyi sozdaniya sistemyi sohraneniya potentsii myshleniia vo frantsuzskom yazyike (v publitsisticheskikh tekstah) [The principles of creating a system for preserving the potency of thinking in the French language (in journalistic texts)]. *Kultura narodov Prichernomor'ia*. № 54. S. 107–110.
8. Sandakova M.V. (2010). Prilagatelnoe v atributivnom slovosochetanii. [Adjective in an attributive phrase]. *Yaroslavskiy pedagogicheskii vestnik*. № 4. T. 1. S. 202–207.

*Стаття надійшла до редакції 03.03.2020.
The article was received March 3, 2020.*